

Pernille Vermunds tale ved Nye Borgerliges årsmøde

Taler

Pernille Vermund
Formand for Nye Borgerlige

Dato

14. oktober 2017

Sted

Vejle

Politikerne har svigtet danskerne. Politikerne har svigtet Danmark. Politikerne har svigtet ansvaret for vores børns fremtid.

Det er derfor, jeg står her i dag. Det er derfor, I er kommet i dag. Det er derfor, vi har stiftet Nye Borgerlige.

Vi vil ikke svigte.

Vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt for med demokratiske midler at vinde Danmark tilbage til danskerne.

Vi vil kunne se vores børn i øjnene, når vi bliver gamle, og med fasthed i stemmen sige, at vi gjorde, hvad der skulle til. Vi gjorde det rigtige. Vi gjorde det nødvendige.

Vi stod fast på vores værdier. Vi stod fast på den danske kultur, på friheden og på folkestyret. Vi bøjede ikke af. Vi opgav ikke en meter af vores frihed.

Det skylder vi vores børn. Det skylder vi hinanden. Det skylder vi vores fædreland.

Koranklodserne og islam

Tidligere på året var jeg på besøg hos det jødiske samfund i Krystalgade. Af sikkerhedsmæssige årsager var gaden spærret af i begge ender. Der var skudsikkert glas, overvågningskameraer og bevæbnet politi til at passe på jøderne.

Alt sammen på grund af risikoen for islamisk terror.

I sommer var jeg på Nørrebro sammen med Mette Thiesen. Vi var rundt i området mellem Mjølnerparken og Al Farouq-moskeen.

Her hersker indvandrerbanderne, og den islamiske fundamentalisme har slået rod.

Nu i torsdags var jeg gæstebartender på Toga, et af de politiske værtshuse i København.

På vej hjem gennem byen gik jeg i zigzag ligesom alle de andre, der var ude i København den aften.

Og det var ikke, fordi jeg havde drukket for mange fadøl, at jeg ikke kunne gå lige.

Det var koranklodserne. Store, skæmmende betonklodser, der er stillet op for at forhindre muslimske terrorister i at køre os ned med en lastbil.

Jeg er nødt til at spørge de politikere, der sidder med ansvaret:

Hvorfor har I ladet det komme så vidt? Hvordan kunne I?

Koranklodser i gaderne, indvandrerbander, der terroriserer hele bydele, sharia-prædikener fra moskeerne, der aktivt modarbejder og nedbryder de værdier, som vores samfund er bygget på, og en ufrihed for danske jøder, som er helt og aldeles uacceptabel.

Hvordan kunne I?

Det er jo ikke sket lige pludseligt. Afviklingen af vores frie og trygge samfund har været undervejs længe. Og det bliver værre år for år.

Vores tryghed svækkes af kriminelle udlændinge, som beskyttes af konventioner og EU, så de kan fortsætte med at voldtage kvinder, skyde hinanden og slå sagesløse danskere ned på gaden.

Socialt og økonomisk belastes vi af et alt for stort antal indvandrere og efterkommere fra de muslimske lande, som i stedet for at forsørge sig selv lever af de offentlige ydelser og bor i de offentligt støttede boliger, som oprindeligt var tiltænkt lavtlønnede danske børnefamilier.

Og vores kultur og frihed er under pres af islam, som målrettet og aggressivt modarbejder de danske værdier og gøder jorden for radikaliseringen.

Og nej, det er gudskelov ikke alle indvandrere og efterkommere fra de muslimske lande, der er radikaliserede, kriminelle eller nassere.

Der er heldigvis gode folk iblandt, som i dag står på danskernes side i kampen for det danske værdifællesskab.

Men der er en direkte forbindelse fra asylpolitikken og de åbne grænser til parallelsamfundene og de muslimske ungdomsbander og derfra videre til de danskfjendtlige imamer og i sidste ende til selvmordsbomber og angreb med lastbiler i gaderne.

Det hænger sammen.

Og islam er den ideologi og religion, der får det til at hænge sammen.

Muslimske migranter, der lever på offentlig forsørgelse.

Muslimske migranter og deres børn, der skyder i gaderne.

Muslimske imamer, der prædiker aggressivt imod vestlige værdier.

Muslimske terrorister, der kører lastbiler gennem menneskemængder.

Hvis ikke man kan se sammenhængen, så er det, fordi man ikke vil.

Det skal stoppes nu. Udviklingen skal vendes.

Jeg føler et ansvar over for mine børn. De skal kunne vokse op med tryghed og frihed. Dem vil jeg ikke svingte.

Jeg føler også et ansvar for Danmark; over for de mange danskere før os, som sled og slæbte for at opbygge det samfund, som vi er givet i arv. Et samfund med frihed, folkestyre og ligeværd. Dem vil jeg heller ikke svigte.

Men jeg kan ikke løfte ansvaret alene. Vi må være mange. Vi må gøre det sammen.

Kære venner. Vi skal vinde Danmark tilbage.

Svigtet

I sommer var jeg til folkemøde på Bornholm. Jeg tog derover for at få vores budskaber i medierne.

Og fordi vi havde forberedt os godt, så lykkedes det at få Nye Borgerlige i centrum af folkemødets mest omtalte debat og at få taletid på begge tv-kanaler og i de fleste trykte medier.

Trykkefrihedsselskabet havde inviteret mig til debat med justitsminister Søren Pape Poulsen og formanden for DF, Kristian Thulesen Dahl.

Der stod jeg med to repræsentanter for den politiske magt i Danmark.

To politikere, som også havde afgørende indflydelse i 2015, da Merkel brød Schengen-aftalen og åbnede grænserne, så migranter strømmede op gennem Europa, ind over Danmarks grænser og op ad vores motorveje.

Og politikerne. De sad på hænderne. De lod det ske. Ikke engang DF, der få måneder forinden havde fået 37 mandater i Folketinget og var blevet det største parti i blå blok, gjorde noget.

Bølgen af migranter, som i de måneder for to år siden uantastet fik lov at krydse Danmarks grænse, har forandret Danmark for evigt.

Og politikerne lod det bare ske. Hverken Kristian Thulesen Dahl eller Søren Pape gik til statsministeren og satte foden ned.

De kunne have lukket grænsen, da Merkel åbnede sin. De kunne have sat stop

for asyl, da Merkel inviterede en million asylansøgere indenfor.

Det gjorde de ikke. De gjorde ingenting. De lod det bare ske.

Det er det største politiske svigt, jeg har oplevet i mit voksne liv. Og det er så svært at tilgive, for deres svigt har forandret Danmark for evigt.

Jeg kunne se på dem under debatten, at de havde det ubehageligt. De brød sig ikke om at få deres svigt af danskerne serveret så direkte for rullende kameraer.

Men de er også begge to så meget levebrødspolitikere, at de gled hurtigt af og tilbage i deres sædvanlige politikersnak.

Det er noget, jeg aldrig lærer at forstå ved politikere – og nu har jeg efterhånden mødt rigtig mange af dem. Hvordan kan de blive ved med at gøre det forkerte, når man kan se på dem, at de faktisk har forstået, hvad der nødvendigvis må gøres?

De skubber det fra sig. De taler udenom. De forsøger at få os til at glemme.

Men vi vil ikke glemme deres svigt i 2015. Det må ikke glemmes, for så gør de det igen.

Lars Løkke Rasmussen og Kristian Thulesen Dahl lukkede de mange tusinde migranter ind.

Og når først migranter er kommet ind, så har praksis været, at politikerne har givet dem lov til at blive.

Migranter bliver til indvandrere, alt for mange bliver til sociale klienter, alt for mange bliver kriminelle, og for mange ender i ghettoer med sharia-sympatier og danskfjendtlighed som bærende værdier.

Nye Borgerlige vil insistere på, at ingen af disse migranter, som kom illegalt til Danmark i 2015 og 2016, får forlænget deres opholdstilladelse, når den udløber.

De skal tilbage – enten til deres hjemlande eller til nogle af de FN-kontrollerede lejre i nærområderne.

Det kan godt være, at det bliver svært for Venstre og DF at løfte den opgave, men det skulle de have tænkt på, før de lukkede dem ind.

Det er deres ansvar at beskytte Danmark mod den skade, deres enorme svigt har gjort.

Vi i Nye Borgerlige vil huske dem på det. Hver dag. Direkte og op i deres åbne ansigt.

På sommermødet havde jeg også 'fornøjelsen' af en debat med Peter Skaarup fra DF. Jeg synes, I skal have lov til at se et lille klip fra debatten.

--Film vises— (30 sek. "Hvad tænkte I på. Overvejede I slet ikke" "DF stort parti")

Skaarup er så befriende men måske ufrivilligt ærlig her. For DF handlede det i efteråret 2015 i første omgang om DF. Danskernes tryghed og landets fremtid kom i anden række.

Sådan tænkte de i DF.

Sådan tænkte de også i Venstre. Lars Løkke kiggede ned til Merkel. Når Merkel vinkede migranterne ind, gjorde Lars Løkke det samme.

De Konservative gjorde ikke noget væsen af sig, og Liberal Alliance tænkte mest på topskat og registreringsafgifter.

Sådan skal det ikke have lov til at fortsætte.

Det var det, Peter og jeg sagde til hinanden i sofaen for to år siden, da vi besluttede at stifte Nye Borgerlige.

Vi lovede hinanden højt og helligt, at vi aldrig vil sætte os selv eller partiet foran danskernes interesser.

Nye Borgerlige skal ikke være som de andre. Nye Borgerlige skal aldrig blive som de andre.

Tre ufravigelige krav

Da vi for et år siden blev opstillingsberettigede til Folketinget, blev jeg igen og igen spurgt af journalisterne, hvem Nye Borgerlige vil pege på som statsminister, når vi kommer i Folketinget.

Og hver gang svarede jeg, at Nye Borgerlige vil støtte den statsminister, der vil gribe fat om nældens rod og én gang for alle vil tage et opgør med den totalt fejlslagne udlændingepolitik.

Hvis han eller hun nægter, peger jeg hellere på mig selv.

Og jeg mener det.

Nye Borgerlige har tre ufravigelige krav til enhver statsminister, der søger vores opbakning til at danne regering.

- 1) Der skal indføres et asylstop
- 2) Kriminelle udlændinge skal udvises konsekvent efter første dom
- 3) Og udlændinge skal forsørge sig selv. Retten til offentlig forsørgelse skal knyttes til det danske statsborgerskab.

Vi har sagt det mange gange i løbet af det seneste år. Vi siger det højt. Vi har formuleret det på skrift.

Politikerne på Christiansborg skal vide, at vi mener det. Og danskerne skal vide, at det er dér, vi står. Det er det, deres stemme på Nye Borgerlige vil blive brugt til:

Til at stille politikerne stolen for døren.

Der er intet vigtigere end at få løst problemerne med tilstrømningen af migranter, uintegrerede indvandrere, kriminelle udlændinge og islams voldelige og undertrykkende indflydelse på vores samfund.

Får vi ikke løst de problemer, så kan resten være lige meget.

Politikernes lappeløsninger betyder blot, at de udskyder opgøret. Og imens vænnes befolkningen langsomt til koranklodser i gaderne, stigende vold, flere voldtægter, islams indflydelse og udvanding af de værdier, vi kalder danske.

Jeg vil ikke vænne mig til det. Jeg vil ikke se afviklingen af vores samfund ske for øjnene af os.

Vi vil ikke lade os lulle ind i politikernes forsikringer om, at problemerne går væk af sig selv, hvis bare vi lapper lidt hist og her.

Nye Borgerlige vil aldrig opgive vores tre ufravigelige krav. Gør vi det, kan vi lige så godt lade være med at bede om vælgerens opbakning. For så er det jo lige meget. Så kan man lige så godt stemme på dem, man plejer.

Og så forsvinder det Danmark, som generationer før os har slidt og slæbt for at bygge op. Så bliver der ikke noget Danmark med dansk kultur, frihed og folkestyre at give videre til vores børn.

Det vil vi ikke lade ske.

For frihed og fædreland – det er vores mission.

Vi er en bevægelse

Vil det lykkes? Kan vi råbe politikerne op og få dem til at gribe fat om nædens rod? Helt ærligt. Jeg ved det ikke.

Men jeg tror på det. Og jeg vil give det al min energi og sætte hele min vilje ind på, at det skal lykkes.

Og der er da også folk på parnasset, der tror på os. I Mogensen & Kristiansen har de to kommentatorer et væddemål kørende.

Michael Kristiansen har sat rødvin på højkant og satser på, at Nye Borgerlige kommer i Folketinget med flere mandater end LA.

Jeg kan garantere, at jeg skal gøre mit for at hjælpe ham med at vinde det væddemål.

Og når jeg ser ud over salen i dag. Når jeg læser mine mails og de mange beskeder, jeg får fra danskere, der bakker os op, så tror jeg endnu mere på det.

Nye Borgerlige er ikke bare et parti. Vi er begyndelsen på en bevægelse.

Vi er en bevægelse – ikke af politikere, men af danskere, der stiller krav til politikerne om at gøre, hvad de har lovet, stiller krav om at løse problemerne i stedet for bare at snakke om dem.

I Nye Borgerlige siger vi tingene, som de er. Vi fortæller, at problemerne godt kan løses, hvis man har modet og viljen til at gøre det rigtige og fornuftige.

Og vi bliver hele tiden flere.

Sidste år til årsmødet var vi 2.000 medlemmer. Nu er vi 3.500.

Vi har lokalforeninger over hele landet. Og netop i disse måneder tager man ude lokalt de første favntag med politik, når vores kandidater til kommunalvalget går på gaden og deler flyers ud, hænger plakater op og debatterer lokalpolitik og kommunalpolitik.

Nye Borgerlige stiller op i flere end 60 ud af landets 98 kommuner. Det er rigtig, rigtig godt, venner.

Det er imponerende, så langt vi er kommet allerede. Og jeg er stolt af de mange gode mennesker, vi er samlet i Nye Borgerlige.

Ni ud af ti medlemmer i Nye Borgerlige har aldrig været aktive i politik før. Vores parti består af helt almindelige danskere, danskere fra alle sociale lag, fra alle egne af landet og i alle aldre.

Vi har en voksende ungdomsafdeling med en dygtig formand, som markerer sig godt i debatten.

Mikkel er lærerstuderende i Jelling, og hvis der er noget, børnene i Danmark har

brug for, så er det en lærer som Mikkel, der forstår og lever danske værdier helt fra hårtoppen til hjertedybet.

En hilsen fra mig og hovedbestyrelsen til Nye Borgerliges Ungdom – I gør det godt. I er på vej frem. I stærke unge mennesker.

Vi kan allerede rigtig meget i vores parti.

Og vi vil frem mod næste folketingsvalg komme meget tættere på danskerne, så mange flere opdager, at der er ét parti, der aldrig vil svigte Danmark, aldrig vil svigte danskerne.

Et parti, man kan stole på kæmper og bliver stående, hvor andre viger.

Vi kan – fordi vi skal. Sådan er vi i Nye Borgerlige.

Den politiske korrekthed

Det har selvfølgelig omkostninger at engagere sig i politik – også i Nye Borgerlige. Det er noget, jeg selv oplever. Det oplever Peter, og det oplever alle vores kandidater og tillidsfolk rundt omkring i landet.

Taler man højt om de økonomiske og kulturelle konsekvenser af den muslimske indvandring, så bliver man udskammet som ”fremmedfjendsk”.

Hvis man påpeger det uacceptable i, at kvinder bliver voldtaget, mænd bliver stukket ned på åben gade, og at homoseksuelle bliver chikaneret, så har man et ”dårligt menneskesyn”.

Og hvis man kræver problemerne løst, når politikerne byder os en hverdag med mere og grovere vold, med koranklodser i gaderne, med øget overvågning og med politibeskyttelse af jøder, debattører og andre, der formaster sig til at kritisere islam, så er man ”populist”.

Når shitstormene raser, og når medier og de politisk korrekte udskammer, så skal der godt, gammeldags mandsmod og en anstændig portion viljestyrke til for at stå fast og kæmpe imod.

I begyndelsen af september deltog jeg i en debat i Odense med Stine Bosse. Vi skulle have diskuteret EU. Men i stedet kom debatten til at handle om, hvorvidt europæiske modstandere af magtkoncentrationen i EU og islamiseringen af de vestlige samfund er vores tids nazister.

Den hører vi ofte. Ikke direkte, men sådan antydningvis.

Vi, der i kampen for det danske folkestyre kæmper imod en totalitær ideologi som islam og imod magtkoncentrationen i EU, vi skulle åbenbart vække mindelser om det totalitære styre i 30'ernes Tyskland.

Få dage efter vores debat på Fyn sendte Stine Bosse en kort beskrivelse af mig ud på Twitter: "Slange", skrev hun. Ikke mere. Bare ét ord. Slange.

Jeg trøster mig med, at denne form for historieløs udskamning er niveauet, når man løber tør for saglige argumenter.

Men der er tydeligvis et "Stine Bosse-segment", der som hende ser Nye Borgerlige som farlige.

Og ja, det er vi måske også.

Vi er måske farlige for sådan nogle som Stine Bosse. Og for tilhængerne af den totalitære ideologi, hun med sin påståede borgerlige anstændighed beskytter.

Hun og hendes har i alt for mange år haft monopol på de rigtige meninger med håneret over for dem, der talte og mente anderledes.

Det monopol bryder vi ned. Den magt tager vi fra dem. Det gør vi ved at sige tingene, som de er. Ved at bryde den politiske korrekthed. Og ved at verfe alle de perfide angreb på os af, som man verfer irriterende fluer af på en sommerdag.

For vi er nødt til at lægge den politiske korrekthed til side, når vi konfronteres med en totalitær ideologi som islam.

En ideologi, der truer vores demokrati og frihedsrettigheder; vores ytringsfrihed, vores forsamlingsfrihed og vores religionsfrihed. En ideologi, som får muslimer til at true danske politikere, journalister og debattører på livet.

En af dem er Flemming Rose, som vi skal høre senere i dag.

Mindre stat – mere menneske

Da vi stiftede Nye Borgerlige, valgte vi et slogan, der hedder Mindre Stat – Mere menneske.

Det gjorde vi, fordi vi kan se, at staten, embedsmændene, politikerne og meningsdannerne har fået for meget magt over danskerne.

For at give folkestyret ny næring og friheden i Danmark bedre kår, skal politikerne bestemme mindre og danskerne meget mere selv.

Vi skal vinde magten tilbage til civilsamfundet, de nære samfund og de danske familier.

Gør vi det, så vinder vi også værdikampen over de rigtige meningers tyranni. Så vinder vi folkestyret tilbage fra eliten.

Kommunalvalg

Der er kommunalvalg i næste måned.

Det giver os lejlighed til at fortælle om, hvordan vi på konkrete områder vil ændre samfundet, så politikerne kommer til at bestemme mindre og danskerne meget mere selv.

Skolen er et godt eksempel.

Den danske folkeskole er i dag bundet og lagt i lænker.

Folketingets partier har tvunget en skolereform ned over skolerne, som hverken skolens egne folk eller elevernes forældre har efterspurgt.

Folkeskoleloven er skrevet meget længere, bekendtgørelserne er blevet mere detaljerede, og styring og kontrol dikterer i dag helt ned i klasselokalet, hvordan lærerne skal udfylde deres lærergerning.

Oven i det skal skolerne trækkes med kommunale forvaltninger og kommunale politikere, der lægger endnu et lag af kontrol og ensretning ned over skolerne.

At børnene lærer noget i skolerne i dag, sker ikke på grund af den politiske indblanding, men på trods af den politiske indblanding.

Jeg har selv tre børn i folkeskolen. Viggo og Bjørn, mine to ældste, har oplevet folkeskolen før reformen. Med kortere skoledage, mere fritid og en større grad af frihed for lærere og skoleledere i forhold til planlægningen af undervisningen.

Og til forældremøder for dem begge har jeg oplevet, hvordan lærerne fortæller, at de forsøger at lægge de vigtigste timer først på skoledagen, så børnene ikke går glip af for meget. Lærerne fortæller, at eleverne generelt er så trætte i de sidste timer, at det går ud over undervisningen.

Men både skolelærere og -ledere er bundet på hænder og fødder af reformen. Muligheden for at korte skoledagene af eller tilrettelægge undervisningen optimalt af hensyn til børnenes evne til at tilegne sig viden, er derfor yderst begrænset.

Jeg kan ikke lade være med at spørge de politikere, der stemte skolereformen igennem: Har I selv børn i den danske folkeskole? Jeg tvivler.

Lærerne kæmper og forsøger hver dag at finde indhold og mening i lærergerningen. Skoleledere sidder som en lus mellem tre negle og skal både opfylde lovens mange krav, kommunens mange og evigt skiftende forventninger og samtidig støtte lærerne i deres indsats.

Det er rigtig svært at være en god skoleleder og en god skolelærer i den danske folkeskole.

De danske folkeskoler trives og udvikles ikke i sådan et miljø af overadministration, politiske pålæg og detailstyring.

Det er ikke folkets skole længere. Det er Djøf'ernes skole. Det er politikernes skole.

Nye Borgerlige vil sætte skolen fri. Fri af Djøf'erne. Fri af politikerne.
Folkeskolen skal tilbage til folket.

Vores skolepolitik bygger på, at hver eneste skole skal være en friskole med selveje, med selvforvaltning, med frihed til selv i samarbejde med elevernes forældre at lave den skole, som skolen brænder for, og som forældrene efterspørger. Og pengene skal følge børnene, så alle familier har lige muligheder for at vælge skoler til eller fra.

Senere i formiddag kommer vores skolepolitiske ordfører og byråds kandidat i Hillerød kommune Mette Thiesen på talerstolen og vil fortælle mere om vores visioner for en fri folkeskole.

Mette er selv skolelærer. Hun har ledelseserfaring fra skolelivet og ved, hvad hun taler om.

I Nye Borgerlige vælger vi folk til posterne, som har personlig erfaring, indsigt og visioner. Mette er én af dem.

Politiet

En anden af samme kaliber er Benny Bindslev, som er opstillet i Tårnby på Amager ved København.

Benny er tidligere politimand. Han vil senere komme herop og fortælle om, hvordan vi i Nye Borgerlige vil genrejse dansk politi.

Som skolen og flere andre vitale institutioner i vores samfund er politiet blevet trukket ind i en centraliserende reform, der ødelagde meget og gjorde meget lidt godt.

Lokale politistationer er blevet nedlagt, og det lokale kendskab, som betjentene gennem mange år havde opbygget til deres lokalområder, er smuldret.

I løbet af de ti år, der er gået siden reformen, er befolkningens tillid til politiet dalet, og politifolkene er ved at gå til i frustration over, at de ikke kan få lov til at gøre deres arbejde ordentligt.

Sager henlægges i stedet for at blive efterforsket. Politiets patruljer kommer sjældent i yderområderne. Centraliseringen har nedbrudt korpsånden og gjort afstanden mellem politi og borgere større.

Benny har samlet en gruppe på et dusin af nuværende og tidligere politifolk – alle medlemmer af Nye Borgerlige, som i disse uger arbejder på en politisk plan for, hvordan vi får genrejst dansk politi.

Det handler om decentralisering

Vi skal have genåbnet en masse af de politistationer ude i landet, som i dag ligger øde hen. Vi skal have ændret ledelsen i politiet, så det ikke er Djøf'erne i ministeriet, der dikterer måltal og fjernstyrer politiets indsats.

Vi har en idé om at genindføre den gamle politimester og sætte ham på valg i lokalområdet, så det bliver borgerne og ikke Justitsministeriet, der afgør, hvem der betjener borgerne bedst.

Danskerne skal kunne regne med, at politiet kommer, når vi har behov for dem – og politiet skal ikke tvinges til at opfinde opgaver for at opfylde måltal, når butikker tømmes af tyveknægte, og bydele hærages af indvandrerbander.

Benny og hans 11 folk i gruppen har rigtig mange års erfaring og kender politiet indefra. De ved bedre end 100 Djøf'ere, hvor skoen trykker. Og deres bud på et bedre politi vil være langt mere troværdigt og brugbart end de McKinsey-rapporter, som ministeriet og politikerne bruger, når de skal finde deres løsninger.

Færre love og enklere regler

Når staten skal bestemme mindre og danskerne mere selv, skal vi afskaffe love og regler i stedet for bare at læsse flere og flere oven på hinanden.

Danmark har alt for længe leflet for akademiker-klassen.

Det er et problem for folkestyret, at lovene er blevet så komplicerede og reglerne så omfangsrige, at almindelige mennesker ikke kan forstå dem og heller ikke orker at sætte sig ind i dem.

Lars Løkkes regering har netop fremlagt et lovprogram, som betyder, at Folketinget inden næste sommerferie har vedtaget mere end 300 nye love.

Jeg har ikke set et katalog over de love, som regeringen vil afskaffe. Det ville ellers være en god idé at sørge for at afskaffe et par stykker, hver gang man vedtager en ny.

Men sådan spiller musikken ikke i Djøf'ernes orkester.

Tværtimod vil de 300 nye love blive suppleret med omkring 2.000 bekendtgørelser, vejledninger og cirkulærer.

Danskerne får hvert år meget mere stat – og mindre frihed til menneskene.

Nye Borgerlige vil, når vi kommer i Folketinget, arbejde systematisk med at forenkle reglerne og afskaffe love, der ikke medvirker til at gøre danskerne friere og rigere.

Hvis vi sammen kunne blive enige om at reducere antallet af love og regler i stedet for hele tiden at lave flere, ville vi kunne få en masse positivt ud af den frihed, det giver.

Mindre stat – Mere menneske vil stoppe ensretningen, øge innovationen og virkelysten og styrke fagligheden i den offentlige sektor.

Når vi tager et opgør med detailstyring og måltal, så viser vi tillid til de mennesker i den offentlige sektor, som sidder med faglig viden og praktisk erfaring.

Mindre stat – Mere menneske vil vende den centraliseringsbølge, som har drænet store dele af Danmark for liv. Vi vil give de nære samfund ansvaret tilbage.

Mindre stat – Mere menneske vil tage Danmark fra Djøf'erne, give magten tilbage til folket og skabe udvikling og velstand i hele landet.

Det er det, det hele handler om: Os. Danskerne i vores eget land – Danmark.

I torsdags blev jeg interviewet om vores forslag om at nedlægge jobcentrene, forbedre førtidspensionen og give de raske og rørige en basisydelse.

De to journalister opfattede vores forslag som en måde at spare penge på og lød til at have et indtryk af, at vi ville lade de svage i stikken.

Det er generelt og for journalister specielt svært at fatte, at der kan være bedre alternativer end at lade politikerne og Djøf'erne bestemme det hele.

Derfor måtte jeg bruge ret lang tid i radioen på at forklare, hvordan det hænger sammen.

Nye Borgerlige vil nedlægge jobcentrene helt. De fungerer ikke. De får ikke folk i arbejde.

Jobcentrene skubber syge og udsatte borgere rundt i systemet. Der er opfundet en masse bureaukratiske forløb for at få dem i arbejde og ansat tusindvis af konsulenter og sagsbehandlere til at administrere systemet.

Men det hjælper ikke. For sandheden er, at rigtig mange, af dem, der i dag er på kontanthjælp, er syge mennesker, som reelt ikke kan arbejde.

Det er en uværdig måde at behandle de udsatte borgere i samfundet på. I realiteten er jobcentrene kun til gavn for de mennesker, der er ansat der. Ingen andre.

Syge mennesker skal ikke herses med. De skal have ro og hjælp til at blive raske.

Derfor foreslår vi, at der bliver mulighed for at komme på førtidspension i en afgrænset periode på for eksempel fem år.

Tildeling af førtidspension skal fjernes fra sagsbehandlerne og Djøf'erne. Det skal udelukkende være en uafhængig lægefaglig vurdering, der afgør, om man er for syg til at arbejde og forsørge sig selv.

Og som det tredje vil vi sætte førtidspensionen op til 25.000 kroner for enlige og til 20.000 kroner, hvis man har en samlever.

Det vil vi, for når man ikke kan arbejde, så skal man have mulighed for at leve et værdigt liv i økonomisk tryghed. Så skal man ikke jages rundt i manegen.

Det er det ansvar, vi tager på os i et nationalt værdifællesskab.

Vi danskere vil gerne bruge ressourcer på at hjælpe dem, der ikke kan selv. Selv om vi ikke kender hinanden personligt, så giver det nationale fællesskab en samhørighed, som giver os lyst til at dele med hinanden, hjælpe hinanden og støtte hinanden.

Det er noget af det mest værdifulde ved vores danske værdier – den folkelige solidaritet på tværs af landsdele og sociale skel.

Jobcentrene og det Djøf-helvede, som er skabt med dem, er udtryk for det modsatte. Det er et kontrolsystem, det er et tvangssystem, der ikke bygger på solidaritet, men på mistillid.

Det skal vi af med igen. Vi skal bygge på værdifællesskabet, på samhørigheden og på den folkelige solidaritet.

Det er for at kunne genopvække de værdier, at vi siger, at vi skal knytte retten til offentlig forsørgelse til statsborgerskabet.

For når folk fra hele verden har adgang til danske velfærdsydelser, kan systemet ikke bygges på tillid.

Vi kan ikke forvente, at fremmede, som ikke deler vores værdier, som ikke er danske, hverken formelt eller i hjertet, kan honorere de krav og forventninger vi har til hinanden i et nationalt værdifællesskab.

Derfor har Djøf'erne fået så let spil, når de over årene har pillet den folkelige solidaritet ud og erstattet den med kontrol og administration.

De to DR-journalister havde regnet på, hvad det ville koste at slippe de syge og svage fri fra Djøf'ernes kontrol og hersen og give dem en højere pension.

Tre milliarder kroner om året, var de nået frem til.

Det er mange penge, men alene administrationen af jobcentrene koster 3 milliarder kroner.

Jeg vil meget hellere bruge danskernes skatte kroner på at give en bedre pension til de syge og svage end på at betale for et umenneskeligt system af kontrol og bureaukrati, som ikke udretter noget som helst godt.

Så kan de mange tusinde sagsbehandlere og Djøf'ere blive frigivet til gode jobs i det private erhvervsliv, hvor de kan gøre nytte og skabe værdi for sig selv og for samfundet.

De andre i kontanthjælpssystemet – dem, der godt kan arbejde – de skal selvfølgelig forsørge sig selv.

Nye Borgerlige vil afskaffe en lang række offentlige ydelser – også kontanthjælpen. Og sammen med ydelserne også alt det bureaukrati i form af love, regler og cirkulærer, som Djøf'erne skaber til hver eneste velfærdsydelse.

I stedet giver vi alle en basisydelse på 6.000 kroner om måneden skattefrit. Børn får 1.500 kroner om måneden.

Basisydelsen aftrappes, i takt med at man tjener sine egne penge, men således at det altid kan betale sig at gøre en ekstra indsats.

Basisydelsen er ikke til at leve af i længere tid. Den er et sikkerhedsnet for dem, der godt kan arbejde, så man ikke står helt uden penge, hvis man i en periode ikke tjener nogen selv.

Ved at gøre systemet enkelt og billigere kan vi sænke skatten til 37 procent for alle indkomster.

Vores plan skaffer mindst 100.000 nye jobs i det private, så ingen behøver at gå ledige, hvis de kan og vil arbejde.

Nye Borgerlige har to mål, vi arbejder efter:

- Vi vil styrke det nationale værdifællesskab

- Vi vil lade danskerne bestemme meget mere selv

Vores forslag om basisyddelse til alle og en bedre førtidspension til de syge og svage støtter begge målsætninger.

Vi er på vej

Det er en stor opgave, der ligger foran os. Jeg kigger ind imellem på mine tre drenge og tænker: ”Er det det hele værd?”

Min konklusion er, ja. Det er det hele værd.

Mine drenge skal vokse op i et trygt og frit samfund.

Et samfund, hvor det folkelige værdifællesskab er grundlaget for en stærk tillid og solidaritet mellem os.

Et samfund, hvor hver en stemme er lige meget værd.

Jeg føler en dyb forpligtelse over for mine børn. Men jeg føler et mindst lige så stort ansvar over for min kultur og min historie.

Hvis ikke vi danskere, der er ansvarlige for udviklingen i vores samfund, sætter foden ned og kræver vores frihed og tryghed tilbage. Hvem skulle så?

Vi har et ansvar for sammen at skabe det samfund, vi gerne vil leve i, og den fremtid, vi ønsker for vores børn – et Danmark med frihed, velstand og tryghed.

Friheden er ikke en naturlov. Friheden skal man kæmpe for hver dag. Gør man ikke det, kommer der nogen og tager den.

Velstanden skal man arbejde for. Hårdt, dygtigt og vedvarende.

Og trygheden får vi, når vi passer på hinanden. Drager omsorg for de ældre, løfter de svage, plejer de syge og sikrer lov og orden i vores land.

Rammen om det hele er det nationale værdifællesskab.

Uden fælles danske værdier, som vi lever og mærker, kan vi hverken hævde vores frihed, øge vores velstand eller dele vores omsorg med ansvar for de svage.

Vi danskere har kun ét land, og det er Danmark.

Det er her, vi bor. Det er her, vi hører til. Det er vores land – vores ansvar.

Nu og altid.

Lad os passe på det – sammen.

Kilde

Ukendt

Tags

Nye Borgerlige, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-vermunds-tale-ved-nye-borgerliges-aarsmoede-2017>